

ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΝΑ ΜΟΛΕΣΚΗ

Χιούμορ εναντίον τρόμου

Γεννημένοι στη Σιβηρία από μητέρα Ιρανή και πατέρα Ρώσο, οι Ολέγκ και Βλαντιμίρ Πρεσνιακόβ έχουν πει στις συνεντεύξεις τους πως η «τρομοκρατική» τους εμφάνιση πάντα προκαλούσε πολλές υποψίες στις υπηρεσίες αεροδρομίων και στα αστυνομικά όργανα.

Ανθρωπιστές και κυνικοί ταυτόχρονα, οι Πρεσνιακόβ δεν διστάζουν να ρίξουν το καυστικό οξύ του χιούμορ τους στα απαίσια μούτρα της βίας και του τρόμου. Υπό το κράτος της βίας και του τρόμου διεξάγονται οι σκηνές του έργου και τα «ειρηνικά» περιβάλλοντα που φιλοξενούν κάθε είδους

τρομοκρατία (παγκάκι με συνταξιούχες γιαγιάδες, γραφείο εταιρείας, υπνοδωμάτιο κ.ά.) δημιουργούν έναν οξύμωρο συνδυασμό. Οι συγγραφείς γράφουν στη διασταύρωση των Ιονέσκο και Κουρτ Βόννεγκατ, αντλούν υλικό από τα βάθη της ρωσικής επαρχιώτικης πραγματικότητας και τα ανεβάζουν σε επίπεδο πανανθρώπινης γενίκευσης, γελοιοποιούν τη διεθνή ποπ κουλτούρα και κρυφά συνομιλούν με μεγάλους στοχαστές. Τραγικά επίκαιρο, το έργο ανεβαίνει στο Σατιρικό στις μέρες τις σημαδεμένες από τα τρομοκρατικά χτυπήματα στο ρωσικό αεροπλάνο και στο Παρίσι. Ο ρωσικής σχολής και μεσογειακού ταμπεραμέντου σκηνοθέτης Λεάνδρος Ταλιώτης καταλαβαίνει εις βάθος το υλικό που έχει στα χέρια του, βρίσκει την κατάλληλη φόρμα για τη σκηνική του μεταφορά και δουλεύει με την ομάδα του με αυτοπεποίθηση και πίστη στους συνεργάτες του. Σ' ό,τι αφορά τη μετάφραση, έχω τις αμφιβολίες μου αν δεν μπορούσε να βρεθεί πιο κοντινό ανάλογο στην έντονα χρωματισμένη και με μπόλικες μη κοσμικές εκφράσεις πασπαλισμένη γλώσσα του πρωτότυπου. Όμως όλα τα άλλα πετυχαίνουν στα χέρια του Ταλιώτη. Το νήμα της πλοκής και του κυρίου νοήματος έντεχνα διαπερνά τις σκηνές και ολοκληρώνεται με δυνατό φινάλε. Το τρέξιμο του πολύ καλού Ανδρέα Παπαμιχαλόπουλου και η περιστροφή της σκηνης δίνουν τον τόνο του παράλογου, που κορυφώνεται με τις πολλές Μέρλιν του τέλους. Τα σόλο του Αντρέι Κρουπά είναι εξαιρετικά και κάνουν τις πιο βαθιές τομές στο κείμενο. Ο Αντρέας Κούτσουμπας φτιάχνει «τον εραστή του αρκουδακιού» από την ύλη της τρέλας. Εύχομαι αυτή η δυναμική και τολμηρή παράσταση να σηματοδοτεί μόνιμη στροφή προς ανανέωση ρεπερτορίου και θιάσου στο Σατιρικό Θέατρο.